

Forfatter: Mynster, Christian Ludvig Nicolai

Titel: BREV TIL: Houstrup, Jens Christian FRA: Mynster, Christian Ludvig Nicolai (1882-04-19)

Citation: Mynster, Christian Ludvig Nicolai: "BREV TIL: Houstrup, Jens Christian FRA: Mynster, Christian Ludvig Nicolai (1882-04-19)", i *Breve fra og til C. Hostrup*, Gyldendalske Boghandels Forlag, s. 611. Onlineudgave fra Danmarks Breve: <https://tekster.kb.dk/text/letters-001987109-000-shoot-L0019871090000209.pdf> (tilgået 29. april 2024)

Anvendt udgave: Breve fra og til C. Hostrup

Ophavsret: Materialet er fri af ophavsret. Du kan kopiere, ændre, distribuere eller fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs Public Domain-erklæringen](#)

Mynster, Christian Ludvig Nicolai, *Breve fra og til C. Hostrup,*

L. Mynster til C. Hostrup.
19de April 1882

Dit Foredrag, kjære gamle Ven! var ypperligt, og jeg beklager kun den altfor store Beskedenhed, der havde afholdt Dig fra at lade Bekjendtgjørelsen give et Vink om Emnet, hvorved Du vilde have faaet en Tilhørerkreds, der langt anderledes havde trængt til og paaskjønnet din ingenlunde «Dilettant»-mæssige Belæring. Ogsaa havde jeg gjerne villet have Bladreferenterne tilladt at gjengive Foredraget, om end nok saa ufuldkomment, s. 612hvilket vilde have givet en velgjørende Forfriskning i den Aandløshed, der for Tiden hersker i Bladene. Men jeg haaber, Du selv vil lade disse i saa god Betydning «mæglende» Betragtninger komme frem, hvadenten det bliver i en Nytaarsgave, som jeg foreslog, eller i et heelt Nr. af «Ude og hjemme» (saa at det ikke fordærves ved at splittes ad), eller hvor det ellers er muligt. Og saa vilde jeg ønske, Du blev opfordret til at gjentage det, f. Ex. i Studenterforeningen, hvad Du da ikke maatte afslaa.

Jeg hørte for et Par Uger siden Brandes over Schack-Staffeldt. Det var ganske sympathetisk; men den Tendents mod det Christelige, som jeg dog mener maa erkjendes i adskillige af hans Digte og i Fortalen fra 1808, lod han naturligviis ikke komme til sin Ret, og selv fra Aandrighedens Side kunde dette Foredrag neppe maale sig med Dit. I et saa meget omfattende er der naturligviis Et og Andet, jeg seer lidt forskjelligt. Jeg kan saaledes ikke ret erkjende, at Oehlenschläger har skildret «blandede Charakterer» mindre godt end Bjørnson. Dennes «Nygifte», som hverken Du eller Brandes omtalte i det Foredrag, han i Efteraaret holdt over B., synes mig et aandfuldere Stykke end hans «Fallit», hvor «Miseren» dog tildeels er skildret altfor prosaisk, f. Ex. den lange, omstændeligt-trivielle Scene mellem Tjælde og Advokaten i anden Akt. Jeg glædede mig ved, at Du i Anledning af «Gjengangere» hævdede, at det s. 613Opløftende heller ikke maa mangle i et realistisk Digtværk. Jeg finder det, ligesom Du, i den sidste Scene af «Et Dukkehjem», medens jeg dog paa andre Steder, f. Ex. i Scenen med Rank, finder Forløbere for, hvad der i Gjengangere er udartet. Alt det sidste i Dit Foredrag — Formaningen til vore egne Digtere mod det Franske, var ganske fortræffeligt, men da baade mine legemlige og aandelige Sandser ere noget affældige, saa vilde det være mig kjært at kunne gjenkalde mig det Hele ved Læsning eller ved at høre det en Gang endnu.

Anden Paaskedag var jeg i Vartou Kirke, men fik en saa daarlig Plads, at jeg ikke kunde høre. Lev vel!

Din hengivne
L. Mynster.